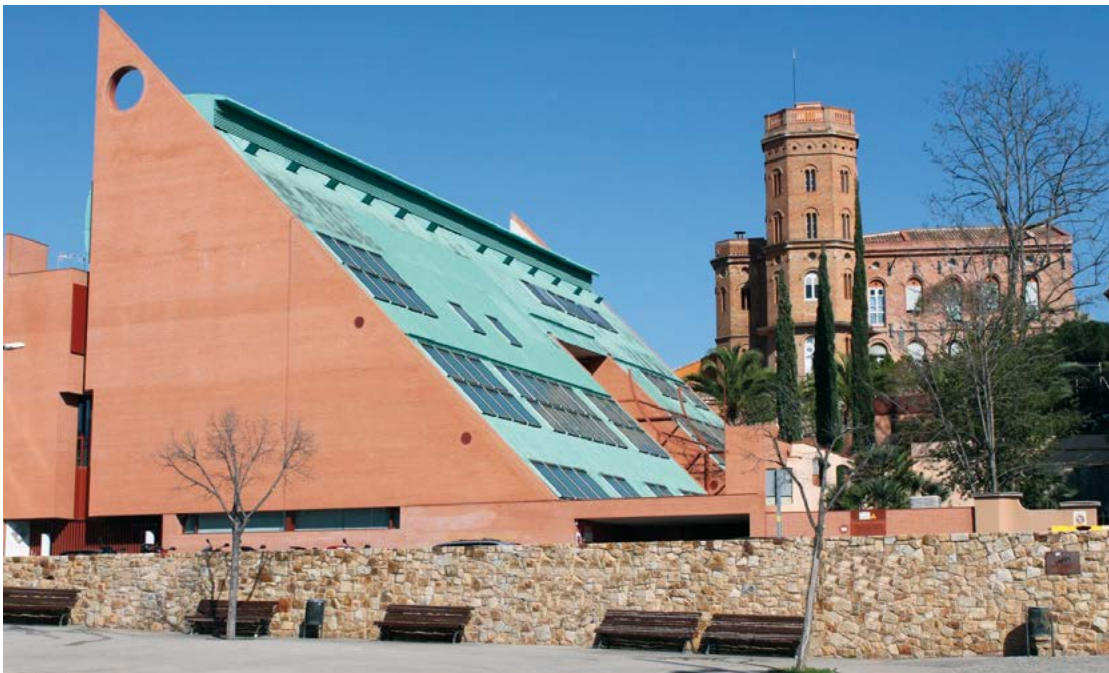

full DOMINICAL

Al servei de la missió

Aquest proper curs 2023-2024, Mons. Salvador Cristau, després d'haver-ho reflexionat durant el propi curs en els diversos organismes consultius de la diòcesi, introduirà una reestructuració en els serveis i organismes territorials i funcionals del Bisbat. Aquests canvis tenen com a finalitat agilitar el treball dels organismes diocesans que estan al servei de la missió de l'Església a través de cada comunitat parroquial, moviment o institució eclesial.

Per una banda a nivell territorial es potenciarà la missió dels deu arxiprestes de la diòcesi (Terrassa, Sabadell Centre Sud, Sabadell Nord, Sant Cugat,

Rubí, Montcada, Granollers, Mollet, Montbui-Puiggraciós i Montseny).

Segons el Codi de Dret Canònic (núm. 555) i el Directori de l'Arxiprestat de la Tarraconense (núms. 28-44), l'arxipreste s'encarrega de l'atenció als preveres i diaques del seu territori, així com també de la coordinació pastoral entre les diferents parròquies, la potenciació dels serveis comuns a nivell arxiprestal i l'aplicació de les orientacions diocesanes i l'impuls evangelitzador. Els arxiprestes participaran periòdicament en les reunions del Consell Episcopal amb el Sr. Bisbe i els seus col·laboradors més immediats.

I, per l'altra banda, es farà una reestructuració de totes les delegacions episcopals existents en l'àmbit funcional. Es crearan cinc delegacions generals que agruparan i coordinaran el treball dels delegats del seu àmbit, promovent un treball més conjuntat. Els delegats generals, com els arxiprestes, participaran també periòdicament en les reunions del Consell Episcopal.

Les noves delegacions generals seran:

- Delegació General per l'Evangelització i la Formació, que agrupa les delegacions de Catequesi, Pastoral de Joventut, Ecumenisme i Relacions interreligioses, Cultura i Formació.
- Delegació General de Litúrgia i Espiritualitat, que agrupa les delegacions de Litúrgia, Religiositat popular, Catecumenat i Pastoral de la Salut.
- Delegació General d'Acció social i Promoció humana, que agrupa les delegacions de Càritas diocesana, Pastoral penitenciar, Migrants i Promoció humana.
- Delegació General de Laïcat, Família i Vida, que agrupa les delegacions d'Apostolat seclar, Pastoral familiar, Ensenyament, Pastoral universitària i Pastoral obrera.
- Delegació General de Clergat i Vida consagrada, que agrupa les delegacions de Clergat, Pastoral vocacional, Diaconat permanent i Vida consagrada.

La resta de serveis i delegacions existents passaran a ser serveis que dependran directament de la Vicaria general i de la Secretaria general i Cancelleria del Bisbat (Economia, Patrimoni, Causes Matrimonials, Mitjans de Comunicació, Causes dels Sants, Protecció de dades i transparència, Fundacions i associacions, Missions, Santuaris, Escoles diocesanes, etc.).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Jt 2,11-19 / SI 105 / Mt 19,16-22]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835). Sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximia, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. □ Dimarts [Jt 6,11-24a / SI 84 / Mt 19,23-30]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Dimecres [Jt 9,6-15 / SI 20 / Mt 20,1-16]. Santa Rosa de Lima (1586-

1617), vg. terciària dominicana del Perú. Sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

24. ■ Dijous [Ap 21,9b-14 / SI 144 / Jn 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia. Santa Emília de Vialar, vg, fund.; santa Àurea, vg. i mr.

25. ■ Divendres [Rt 1,13-6.14b-16.22 / SI 145 / Mt 22,34-40]. Sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago). Sant Jo-

sep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes. Sant Genís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. □ Dissabte [Rt 2,1-3.8-11; 4,13-17 / SI 127 / Mt 23,1-12]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona, 1843 - Lliria, 1897), vg, fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran. Mare de Déu de Czeszochowa, a Jasna Gora, patrona de

Polònia; sant Cesari d'Arles, bisbe; sant Zeferí, papa (199-217) i mr.; sant Balduí, monjo; beat Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.

27. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 22,19-23 / SI 137 / Rm 11,33-36 / Mt 16,13-20]. Mare de Déu del Far. Santa Mònica (Tagaste, 331 - Òstia, 387), mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1,6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meua salvació, i de revelar-se la meua bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració».

Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els qui no sou jueus: Ja que soc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, ¿què no vindrà quan ells s'incorporin? ¿No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada».

Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar».

Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel».

Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me».

Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells».

Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos».

Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.»

I a l'instant es posà bona la seva filla.

Lectura del libro de Isaías (Is 56,1,6-7)

Esto dice el Señor: «Observad el derecho, practicaad la justicia, porque mi salvación está por llegar, y mi justicia se va a manifestar. A los extranjeros que se han unido al Señor para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que observan el sábado sin profanarlo y mantienen mi alianza, los traeré a mi monte santo, los llenaré de júbilo en mi casa de oración; sus holocaustos y sacrificios serán aceptables sobre mi altar; porque mi casa es casa de oración, y así la llamarán todos los pueblos».

Salmo responsorial (66)

R. *Oh, Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh, Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rom 11,13-15.29-32)

Hermanos:

A vosotros, gentiles, os digo: siendo como soy apóstol de los gentiles, haré honor a mi ministerio, por ver si doy celos a los de mi raza y salvo a algunos de ellos. Pues si su rechazo es reconciliación del mundo, ¿qué no será su reintegración sino volver desde la muerte a la vida? Pues los dones y la llamada de Dios son irrevocables. En efecto, así como vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios, pero ahora habéis obtenido misericordia por la desobediencia de ellos, así también estos han desobedecido ahora con ocasión de la misericordia que se os ha otorgado a vosotros, para que también ellos alcancen ahora misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró a la región de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo».

Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando».

Él les contestó: «Solo he sido enviado a las ovejas descarriadas de Israel».

Ella se acercó y se prostró ante él diciendo: «Señor, ayúdame».

Él le contestó: «No está bien tomar el pan de los hijos y echárselo a los perritos».

Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perritos se comen las migajas que caen de la mesa de los amos».

Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas». En aquel momento quedó curada su hija.

COMENTARI

La salvació de Jesús, és per a tots els pobles

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Les persones del país de Jesús pensaven que el Messies Salvador seria solament per a ells. Coneixien els grans esdeveniments de la seva pròpia història, i la protecció que Déu els hi havia mostrat al llarg del temps.

I ara que un bon grup comencen a seguir Jesús, pensen que si ell és el Messies, podran tenir molts avantatges en exclusiva.

Fins i tot unes paraules de Jesús a l'Evangelí que hem escoltat, manifesten que ell ha vingut a portar la salvació, en primer lloc, al seu poble. «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Alguns jueus tractaven despectivament els forasters d'altres indrets, i de manera barroera els anomenaven, gossos.

Aquest punt d'arrelament a la seva terra és el primer pas que realitza el Messies Salvador; però els deixebles encara no saben ni pensen que ells hauran de fer arribar la salvació als altres indrets del món.

El fet que molts d'ells no acceptessin el missatge de Jesús, provoca que es valori molt la bona fe dels estrangers. Jesús mateix lloa la fe d'alguns forasters, i diu a una cananea: «Dona, quina fe que tens! Que es faci tal com vols.»

La dona cananea té una gran estimació per la seva filla, i és capaç de superar tots els obstacles, per demanar el que sap que no li pertoca, i té una gran fe en Jesús, que el creu capaç de realitzar la guarició, encara que ella no sigui del seu poble.

La fe i l'amor constitueixen les dues actituds que fan superar tots els obstacles. Jesús comença a manifestar que la Bona Nova que ell ens porta, té les seves arrels en uns llocs i pobles concrets, però que va destinada a tots els homes i dones.

També la primera comunitat cristiana comença amb fortes reticències en vers els estrangers. Tot plegat, és un toc d'atenció per a nosaltres, que amb massa facilitat classifiquem i apartem els que no són de la nostra colla.

La salvació que ens porta Jesús s'ha d'encarnar en tot el que hi ha de bo en cada poble: cultura, llengua i història dels diferents països de la terra.

Tots tenim la nostra història d'una terra i d'unes tradicions que s'han anat forjant al llarg del temps; ens cal purificar-les a la llum de l'Evangelí, però ens han de servir per manifestar la pròpia identitat i ser capaços de valorar i respectar les grandeses que altres pobles, cultures i persones poden tenir.